

عنوان مقاله:

افراط گرایی فرقه ای در پاکستان 1979-2001

محل انتشار:

دوفصلنامه دانش سیاسی، دوره 8، شماره 16 (سال: 1391)

تعداد صفحات اصل مقاله: 24

نویسندگان:

فرهاد عطایی - دانشیار گروه روابط بین الملل، دانشگاه تهران

شهراد شهوند - کارشناس ارشد روابط بین الملل از دانشگاه تهران

خلاصه مقاله:

افراط گرایی یکی از پدیده های رو به رشد، سرنوشت ساز و تعیین کننده عصر حاضر است. این پدیده به گونه ای روزافزون بر تحولات ملی و منطق های و جهانی اثر گذاشته و تفسیر و تحلیل ر ویدادهای سیاسی، امنیتی، اجتماعی و اقتصادی امروز بدون توجه به این پدیده و در نظر گرفتن ابعاد مختلف آن به ناچار ناقص و نارسا است. افراط گرایی فرق های در کشور پاکستان در اواخر دهه 1970 م ظاهر شده، در دهه 1980 م افزایش پیدا کرده و در دهه 1990 استمرار یافته است. درک علل پیدایش و گسترش افراط گرایی فرق های در پاکستان در تعیین راه حل های مهار آن اهمی ی بسیار دارد. در حالیکه بسیاری از پژوهش های صورت گرفته به مطالعه جنبه های متنی گفتمانی، عوامل فروملی یا م ی تاثیرگذار تمرکز دارند، این مقاله با ترکیب دو سطح تحلیل ملی و منطق های، به بررسی تاثیر تحولات مهم این دو سطح، در فاصله سال های 1979-2001 م، در افراط گرایی فرق های در این کشور پرداخته است. پس از ارایه تعریفی از افراط گرایی فرق های، معرفی فرقه های مذهبی پاکستان و رویکردهای موجود به مطالعه آن، این مقاله به بررسی تاثیر برنامه اسلامی سازی در پاکستان، نهضت جهادی افغانستان در دهه 1980 م و جهاد کشمیر و به قدرت رسیدن طالبان در افغانستان در دهه 1990 م در افراط گرایی فرقه ای در پاکستان پرداخته است. ادعای مقاله این است که افراط گرایی فرق های در پاکستان، بیش از آنکه در اثر عوامل داخلی باشد، حاصل تحولات منطق های است که بیرون از خاک پاکستان رخ داده و نحوه رویارویی دولت ملی پاکستان با آنها است.

کلمات کلیدی:

افراط گرایی فرقه ای، پاکستان، جهاد افغانستان، جهاد کشمیر، طالبان.

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/832919>

